Як дешево хлопці за морем собі
Кров'ю добилися волі і права,—
Так ми не дамось ганьбі:
Воля чи смерть в боротьбі!
Геть королів! Тільки Луддові слава!

Коли натчемо полотна ми сувій,
Замість човника візьмемо зброю
І кінемось в бій,
Тиранів у виріб сповиємо свій,
Забарвивши саван рудою.

Хай кров, як і серце, давно в них гнилі,
Бо жили ворожі наповнені брудом,
Та сили в крові не малі,—
Від них забуя на землі
Те древо Свободи, посаджене Луддом.

24 грудня 1816